

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 6PP/7/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115010133
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Fiala
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2015:3115010133.1

Uznesenie

Okresný súd Trenčín v trestnej veci proti odsúdenému X. O., nar. XX.XX.XXXX v Q., trvale bytom Q., K. XXXX/XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby Ilava, o návrhu odsúdeného o podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na verejnom zasadnutí konanom v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby Ilava, dňa 26. februára 2015 samosudcom JUDr. Michalom Fialom takto

rozhodol:

Podľa § 415 odsek 1 Tr. poriadku v zmysle § 66 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 Tr. zákona sa návrh na podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody odsúdeného X. O., nar. XX.XX.XXXX ako nedôvodný z a m i e t a.

odôvodnenie:

Dňa 27.11.2015 bola Okresnému súdu Trenčín doručená žiadosť odsúdeného R.O. o podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorú bližšie neodôvodnil.

X. O. bol odsúdený trestným rozkazom OkresQ. Malacky zo dňa 18.11.2014 sp. zn. 1T 145/2014, pre trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona a iné, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť mesiacov) so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý po započítaní väzby má predpokladane vykonať dňa 14.09.2015.

Lehota na podanie návrhu o podmienenečné prepustenie odsúdenému plynie od 14.02.2015.

Z hodnotenia ÚVTOS a ÚVV Ilava zo dňa 09.02.2015 je zrejmé, že odsúdený do výkonu väzby nastúpil dňa 17.07.2014 do ÚVV a ÚVTOS Bratislava, do výkonu trestu bol preradený dňa 19.11.2014. Od 25.11.2014 do 20.01.2015 vykonával trest odňatia slobody v ÚVV Leopoldov. Do tunajšieho ústavu bol premiestnený dňa 20.01.2015, zaradený bol do kolektívu odsúdených v rámci diferenciačnej skupiny „B“, kde sa nachádza aj v súčasnosti. Správanie a vystupovanie menovaného v predchádzajúcom ústave bolo síce na požadovanej úrovni, no vyskytol sa nedostatok s nedodržiavaním ústavného poriadku. V tunajšom ústave je jeho správanie a vystupovanie na požadovanej úrovni, no pri riešení problémov týkajúcich sa jeho osoby má tendencie určovať si podmienky, za akých bude vo výkone trestu fungovať. Ústavný poriadok sa snaží dodržiavať, poriadok, hygiena a čistota je bez nedostatkov. Konflikty v kolektíve odsúdených nevyvoláva. Doposiaľ mu nebola udelená disciplinárna odmena a nebol mu uložený ani disciplinárny trest. Pracovne je zaradený na pracovisku Rušné šitie obuvi od 28.01.2015, v súčasnej dobe si osvojuje pracovnú technológiu, nadriadenými je hodnotený ako priemerný pracovník s primerane vytvorenými pracovnými návykmi. Extramurálne vzťahy udržiava formou pravidelnej korešpondencie so svojou matkou a družkou, návštevy si uplatňuje v zákonných intervaloch, telefonovanie využíva. Resocializačná prognóza je hodnotená ako menej priaznivá na základe stredného rizika sociálneho zlyhania, a to z dôvodu opakovaného páchania trestnej činnosti a drogovej závislosti. Program zaobchádzania odsúdený plní čiastočne, nedostatky sa vyskytujú v

edukačnej oblasti, kde je potrebné odsúdeného kontrolovať a usmerňovať jeho správanie. Postoj k trestnej činnosti má kritický. V závere hodnotenia sa konštatuje, že odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmieňné prepustenie, ktoré nie je ústavom odporúčané.

Z odpisu registra trestov odsúdeného a zo skráteného výpisu klienta vyplynulo, že odsúdený bol doposiaľ 9-krát súdne trestaný prevažne pre majetkovú trestnú činnosť, vo výkone trestu bol 6-krát.

Odsúdený na verejnom zasadnutí zotrval na svojej žiadosti.

Zástupca ÚVTOS a ÚVV Ilava na verejnom zasadnutí zotrval na písomnom hodnotení a dodal, že od vypracovania nedošlo k žiadnym zmenám.

Prokurátor okresnej prokuratúry na verejnom zasadnutí s poukazom na trestnú minulosť odsúdeného, ako aj negatívne hodnotenie ústavu navrhol zamietnuť návrh odsúdeného.

Podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku o podmieňnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov alebo na návrh odsúdeného na verejnom zasadnutí. Ak bol návrh odsúdeného o podmieňné prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka od zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zákona môže súd odsúdeného podmieňne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmieňného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieňného trestu odňatia slobody, ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmieňného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieňného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zákona pri rozhodovaní o podmieňnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Samosudca po oboznámení sa so spisovým materiálom, predovšetkým so žiadosťou odsúdeného o podmieňné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, hodnotením ústavu, odpisom registra trestov, nariadením výkonu trestu, trestným rozkazom Okresného súdu Malacky zo dňa 18.11.2014 pod sp. zn. 1T 145/2014 zistil, že u odsúdeného je síce splnená formálna podmienka pre podmieňné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (lehota na podanie žiadosti o podmieňné prepustenie), avšak nebola u neho splnená podmienka materiálna. Na tomto základe preto dospel k záveru, že jeho návrh nebol s poukazom na § 66 ods. 1 Tr. zákona dôvodný. Z tohto ustanovenia vyplýva, že predpokladom podmieňného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je kumulatívne splnenie troch podmienok, a to tých, že odsúdený vykonal už potrebnú časť z výmery uloženého a nariadeného trestu odňatia slobody, vo výkone trestu plnením svojich povinností a správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, t.j. že neexistuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Citované ustanovenie vyjadruje predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmieňné prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia polepšenia odsúdeného, pričom očakávanie, že odsúdený po podmieňnom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení jeho osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možnosti jeho nápravy a osobných pomerov, s prihliadnutím na účel trestu. Pri rozhodovaní sa prihliadne aj na to, v akom ústave vykonáva trest odňatia slobody.

Pokiaľ ide o splnenie prvej zákonnej (formálnej) podmienky, je pravdou, že odsúdený W. O. už vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu odňatia slobody.

Čo sa týka druhej zákonnej (materiálnej) podmienky, že počas doterajšieho výkonu trestu preukazuje schopnosť viesť riadny život v podmienkach výkonu trestu, plnením svojich pracovných aj

mimopracovných úloh vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu odňatia slobody, tak v danom prípade sa táto javila ako čiastočne splnená.

Splnená nebola dôsledne tretia z citovaných podmienok, ktorou bolo dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného na slobode, t. j. neexistencia príliš veľkého rizika jeho recidívy. V prípade I. bolo vzhľadom k jeho trestnej minulosti a resocializačnej prognóze riziko recidívy príliš veľké. Z hodnotenia ústavu vyplynulo, že riziko sociálneho zlyhania je u odsúdeného hodnotené ako stredné, jeho resocializačná prognóza sa tiež javí ako menej priaznivou, hlavne z dôvodu opakovanej trestnej činnosti, ktorej sa dopúšťa dlhodobo, boli mu ukladané rôzne druhy trestov odňatia slobody, pričom tie, ktoré neboli spojené s výkonom trestu odňatia slobody u neho zjavne nevedli k náprave. Taktiež mu boli opakovane ukladané nepodmienečné tresty odňatia slobody, pričom ich výkon u neho zjavne nevedol k náprave a naplneniu ich účelu, keďže sa trestnej činnosti dopúšťal opakovane aj po ich výkone. Vyššie uvedené relevantné skutočnosti viedli k záveru, že nie je dôvodné sa domnievať, že výkon trestu v kratšej výmere než bol uložený by u odsúdeného splnil účel trestu a poviedol k riadnemu životu na slobode. Na uvedenom nič nezmenili ani záruky, ktoré poskytla družka odsúdeného, keďže všetky vyššie uvádzané skutočnosti nedávali dostatočnú záruku, že sa odsúdený pri pobyte na slobode zdrží ďalšieho protiprávneho konania.

Samosudca vzhľadom k týmto uvedeným skutočnostiam a taktiež s prihliadnutím na charakter spáchanej trestnej činnosti, pre ktorý vykonáva trest odňatia slobody, ako aj na ústav, v ktorom vykonáva uložený trest odňatia slobody, dospel k záveru, že u odsúdeného X. O. nebola daná dostatočná záruka, že bude na slobode viesť riadny život.

Z uvedených dôvodov zamietol jeho návrh o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, nakoľko nespĺňal dôsledne všetky zákonom stanovené podmienky pre také rozhodnutie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 (troch) dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Sťažnosť má odkladný účinok.